

TEDENSKE SLIKE

PRILOGA

DOMOVINI

Leto XVI.

Ljubljana, dne 25. aprila 1940

Štev. 17

Ivo Naglič



Izgubili smo staroste slovenskih novinarjev. V Ljubljani je po daljšem bolehanju umrl g. Ivo Naglič, upokojeni urednik »Jutra«. Ivanu Nagliču je bila usojena visoka mera let, da malokateremu novinarju tako. Rodil se je 26. maja leta 1856 v Slakovi v Oplotniški občini pri Konjicah. Ko je dovršil gimnazijo, je študiral na filozofski fakulteti v Zagrebu in se je kot visokošolec bavil z novinarstvom. Temu poklicu se je posvetil leta 1879. Kot izkušen novinar je sodeloval pozneje pri raznih listih. V uredništvu »Jutra« je stopil 1. julija 1920. Novinarskemu poklicu je bil brezprimerno vdan, do tovarišev pa vedno tako prijazen in uslužen, da je vsakih človeka srce zabolelo ob izrazih starčkove dobrotnosti in uslužnosti. V delu je pač iskal utehe, saj bridkosti je prestal v življenju kakor malokateri oče. Drugo leto svetovne vojne mu je nakopalo veliko gorje. Padla sta njegova sinova Slavko in Milko, značajna in zelo nadarjena mladeniča. Jurist Slavko je izkrvavel 4. marca, absolvirani jurist Milko pa 18. avgusta 1915. Od takrat je krvavelo očetovo srce. Razen v vestni službi mu je bilo v najmočnejšo oporo zgledno tovarištvo, predvsem pa brezmejnja ljubezen do blage življenjske tovarišice gospe Ane in do sina Vladka, kapetana bojnega broda, ki je eden naših najuglednejših pomorskih oficirjev. Edina hčerka Vida mu je umrla pred letom. Po letošnji dolgi zimi pa so tudi Ivanu Nagliču začele naglo pesnati moči in zdaj so se iztekle njegove poslednje ure. Ivana Nagliča bodo vsi tovariši ohranili trajno v častnem spominu. Njegovim dragim izrekamo odkritosrečno sožalje!

Ob smrti očke Zajca

Castitljivi starček Ksaverij Zajec, ki je predvečrajšjim umrl, je bil med redkimi nad 90 let starimi Ljubljančani in eden od stare napredne, zavedne garde. Dočakal je 94 let in gotovo bi se izpolnila njegova želja, dočakati 100 let, če ne bi nesreča hotela, da je na sprehodu padel in se poskodoval, nakar ga je zadela možganska kap. Pokojni Franc Zajec je bil rojen dne 15. novembra l. 1846. v Veliki Loki na Dolenskem. Zadnja leta je imel svoj dom na Privozu pri ugledni družini pokojnega sina Franceta, predlanskim umrlega optikarja in draguljarja v Stritarjevi ulici. Kljub visokim letom je ohranil čilost duha, zanimal se je skoraj do svojega zadnjega dneva za dogodke po svetu. Očka

Zajec je bil v službi na sodnji najprvo v Velikih Laščah in nato v Ljubljani. Tovariši in stranke so ga poznali kot dobrega in šaljivega človeka, pa tudi kot narodne

dobe, ko je po naših krajih razsajala kuga, ko so se naseljevali Židje in ko so hrumeli na naše ozemlje Turki. Zbiral je tudi vse gradivo, ki se nanaša na čarovnice, čast in slava njegovemu delu in njegovemu spominu! Žalujočim naše globoko sožalje!

Anton Seliškar †



V Rožni dolini je umrl g. Anton Seliškar, železniški strojevodja v pokoju, oče našega znanega pisatelja. Vse to lepo ljubljansko predmestje ga je poznalo. Rodil se je l. 1857. v Kozarjah pri Ljubljani. Kot pastirček si je vedno želel postati strojevodja. Izučil se je za ključavničarja, potem je pa prepotoval marsikatero deželo, oženit pa se je prišel v Notranje gorice. Posrečilo se mu je dobiti službo pri državni železnici. Rad se je spominjal, kako sta z ženo garala, da sta vzredila sedem otrok. V Trbižu, v Beljaku in nato v Ljubljani je moral zaradi narodne zavednosti prestat marsikatero bridko. Kljub vsem tegobam je spravil otroke na najlepšo pot. Pokojnemu bomo ohranili časten spomin, žalujočim družinam pa izrekamo iskreno sožalje!

Praznik gospe Tušarjeve



Na god svete Helene je na svojem domu v Šiški praznovala 70letnico rojstva g. Helena Tušarjeva, spoštovana in narodno zavedna žena in mati, ki bi s svojo skromnostjo in delavnostjo lahko bila za vzor nam vsem. Ko je po 15 letih srečnega zakonca z možem Tomažem, Idrjčanom porodu, ovdovela in je ostala sama s sedmimi nepreskrbljenimi otroki, se ni ustrašila napora in je z marljivim, vztrajnim delom vse dobro vzgojila in spravila k kruhu. Svojo trgovino v Šiški vodi vestno in pošteno že 37 let. Hudo pa jo je zadela usoda, ko ji je pred petimi meseci nenadno umrl njen nadvse ljubljani sin Nando, ugleden in zaslužen narodni delavec in organizator našega obrtništva. Jubilatki želimo še mnogo zdravih in zadovoljnih let!



zavednega človeka. Naj bo blagemu starčku ohranjen svetel spomin, sorodnikom naše iskreno sožalje!

Dr. Vladimir Travner †



V mariborski splošni bolnišnici je preminil sodnik okrožnega sodišča dr. Vladimir Travner, v Mariboru zelo popularna osebnost. Pred letom dni je začela na njegovo telesu glodati neozdravljiva bolezen. Vladimir Travner se je rodil leta 1886 v Logatcu. Po srednješolskih in akademskih študijah se je odločil za sodno službo. Po prevratu je sužboval pri ptujskem sodišču, leta 1927 pa je prišel v Maribor. Bil je odličen pravnik, ki je umel združevati življenjske pojave in razloge srca ter pameti z obstoječimi zakoni in določbami pravnega reda. Ves svoj prosti čas je posvetil intenzivnemu ter marljivemu znanstvenemu zgodovinskemu študiju ter kulturnemu delu. Najmarljiveje pa je sodeloval zmerom podjeten dr. Vladimir Travner pri »Življenju in svetue«, kjer je izšlo nešteto zanimivih in poučnih zgodovinskih razprav, od katerih so številne izšle tudi v ponatisu, tako »Kuga na Slovenskem« in »Carovniški procesi na Slovenskem«. S posebno žilavostjo se je lotil proučevanja

Najnovejše



PRISTANIŠČE HANGÖ. Posnetek iz zraka pristaniškega mesta Hangö, iz katerega se je morala umakniti finska vojska na podlagi pogodbe s Sovjeti



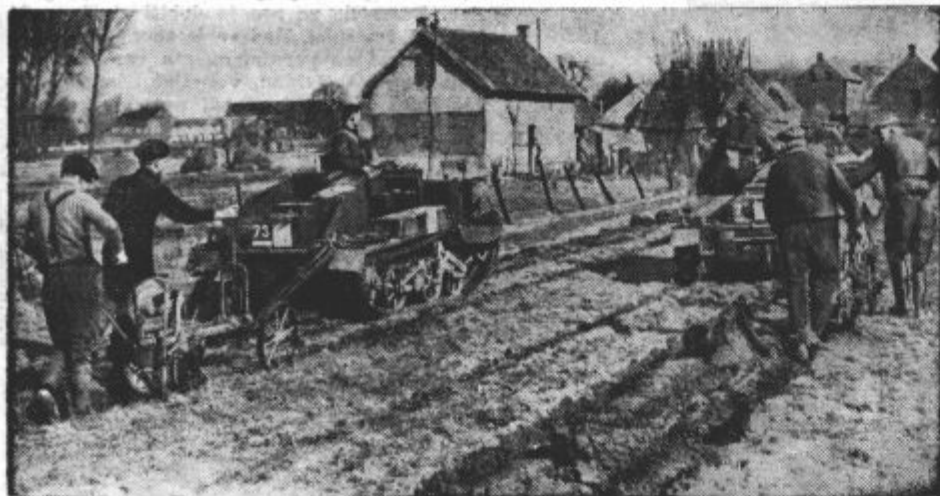
MATIČNA LADJA. V sedanji pomorski vojni se čisto omenjajo matične ladje, ki prevažajo letala. Takšno ladjo angleške vojne mornarice prikazuje naša slika,



LETALA SE PORAJAJO. Pogled v angleško tvornico lovskih letal tipa »Hurricane«, ki so zadnje dni posegli v zračne borbe



PRED STARTOM. Fotografski izvedenec nemške vojske pregleduje aparat za snemanje tik pred odhodom letala



TANKI ORJEJO ZEMLJO. Angleško vojaštvo pomaga francoskim kmetom, ki so morali oddati svoje konje za vojaške namene, z lahkiimi tanki pri poljskih delih

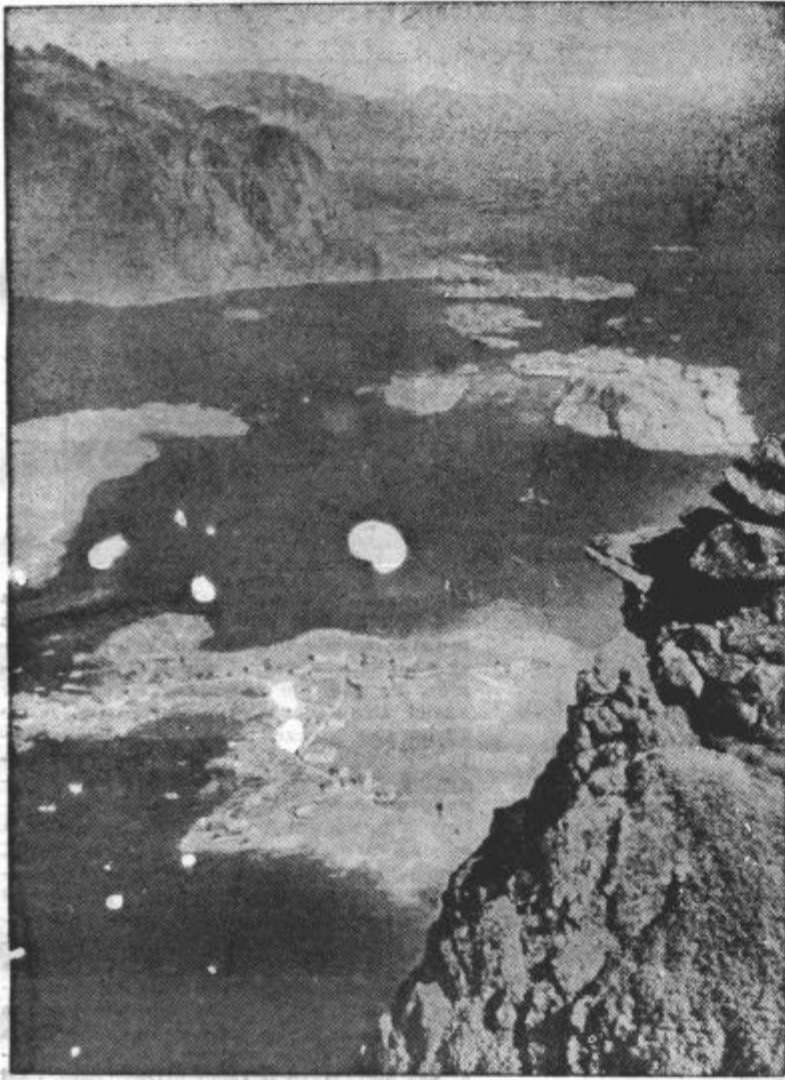


MED STROJI V PODMORNICI. Pogled v strojni oddelek neke angleške podmornice. Mehanizem teh ladij mora biti nadvse pretehtan, prav tako pa mora tudi moštvo paziti na vsak prijem

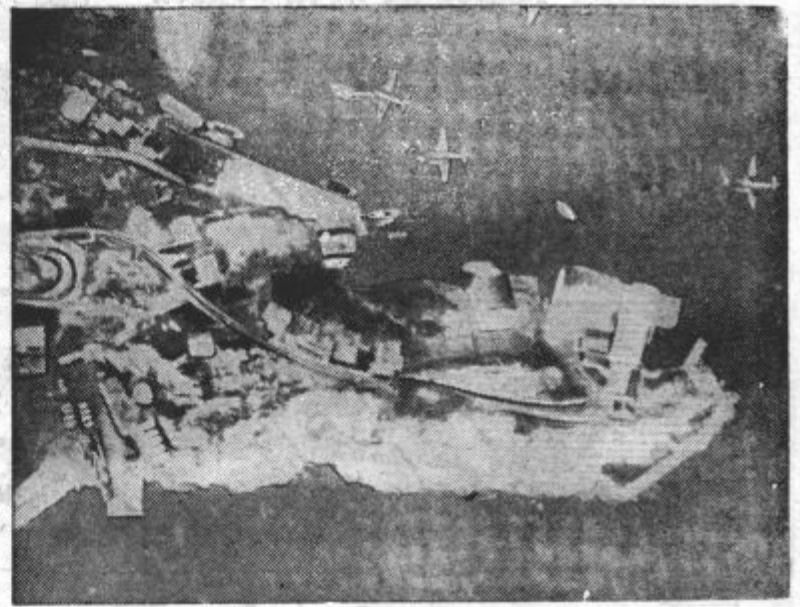


NEMSKI VOJASKI POVELJNIK na Norveškem general von Falkenhorst

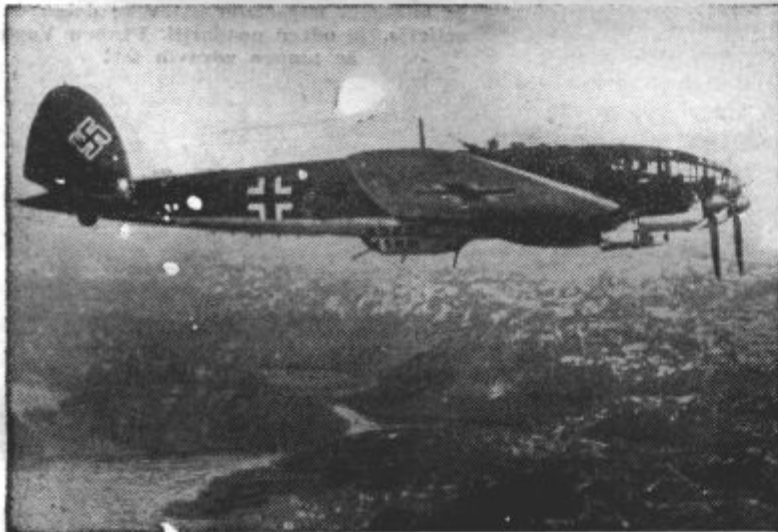
krížem sveta



LOFOTSKO OTOČJE pred narviško luko



BOMBNIK NAD BERGENOM. Angleški bombnik nad Bergenom v trenutku, ko je odvrigel bombo na pristaniške naprave



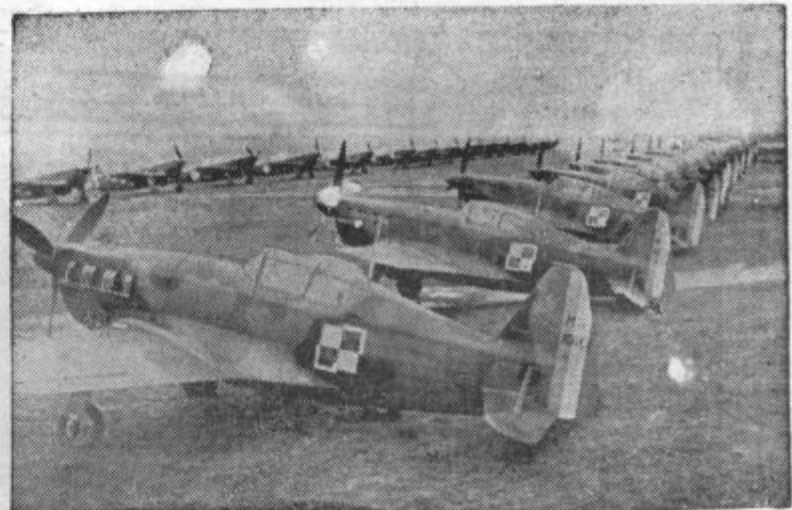
NEMŠKO VOJASKO LETALO nad norveškim ozemljem



800 KM NA URO. Angleško lovsko letalo tipa »Master« leti z brzino 800 km na uro



GORATA NORVESKA, Značilna gorska pokrajina



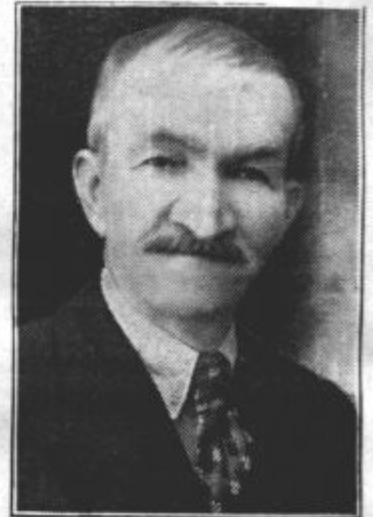
POLJSKA KRILA NA ZAPADU. Poljska vojna letala na francoskem aerodromu v zaledju zapadnega bojišča

Tedenska kronika

Pogled na nova bojišča



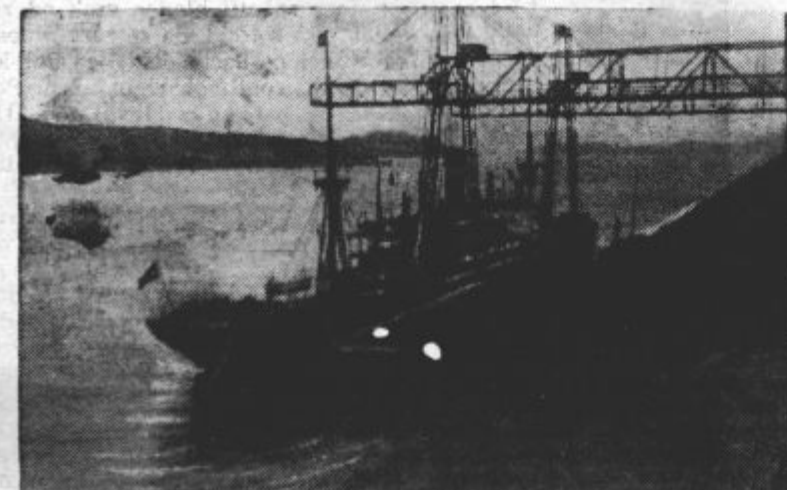
75 let br. Franca Vogla



V Sokolskem domu na Brezovici je bila nedavno lepa svečanost, ko je društvena uprava izročila br. Francu Voglu spominjsko plaketo v počaščenje njegove 75-letnice. Po rodu je z majhnega posestva v vasi Dragomerju. Po smrti staršev je 27 let star prevzel posestvo in si je s svojo pridnostjo kmalu ustvaril lep grunt. Trgovina z živino mu je pripomogla do lepega premoženja. Bil je več let občinski odbornik in svetovalec, načelnik barjanskega odbora in načelnik gospodarskega odbora. Vse svoje življenje je bil zaveden naprednjak. Ko so ustanovili Sokola, je bil med njegovimi ustanovitelji in je mnogo pripomogel k razvoju društva s svojimi gospodarskimi nasveti in izkušnjami. Treba je poudariti njegovo sokolsko požrtvovalnost, ki naj bo za zgled mlajšim bratom in sestram. Kljub visokim letom prihaja redno ob vsakem vremenu k sejam društvene uprave in k vsem prireditvam, dasi prebiva nad uro daleč od Sokolskega doma. S svojo zvesto družico je vzgojil tudi svoje otroke v zavedne narodnjake, ki so vsi preskrbljeni in uživajo lep ugled. Da je naročnik naprednih listov že dolga desetletja, je odveč poudariti. Francu Voglu še mnogo zdravih let!

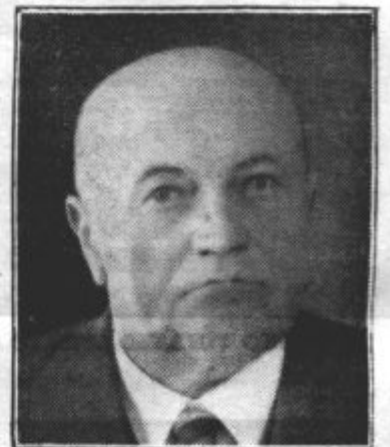


NEMSKA VOJSKA NA DANSKEM. Oddelek nemške vojske zaseda vojašnico v Kodanju



NAKLADANJE ŽELEZNE RUDE. Posnetek iz časa, ko so Nemci na svojo tovarsko ladjo nakladali železno rudo v Narviku

70 let Alojzija Bučarja



Te dni je v krogu svoje družine slavil 70-letnico življenja g. Alojzij Bučar, preglednik finančne kontrole v pokoju. Luč sveta je zagledal v Framu, mladost pa je preživel v Slovenski Bistrici. Po vojaščini je stopil v službo finančne kontrole. Kot starešina oddelkov je potem služboval v raznih krajih bivše Spodnje Štajerske. Povsod, kjer je služboval, ga je ljudstvo ohranilo v najlepšem spominu, zlasti v Savinjski dolini, kjer je med vojno odločno ščitil narod pred krutostjo avstrijske rekvizicije. Po upokojitvi se je naselil v Ljubljani. Jublilant je bil vedno odločen naprednjak in po ustanovitvi JNS njeva zvesti član. V naprednem in sokolskem duhu je tudi vzgojil oba svoja otroka. 70-letnica je g. Bučarja zatekla bolnega v postelji. Upamo pa, da bo njegova krepka narava premagala bolezen. Za 70letnico mu pač ne moremo želeči boljšega, kakor da čim prej okreva.